

Visita a l'Hospital de St. Jaume, de Manlleu

CCOO pren el pols a la sanitat d'Osona

Climent Pujol

El passat 24 d'octubre vam realitzar una jornada sanitària a la comarca durant la qual els membres de la Federació de Sanitat de CCOO, juntament amb Joan Coscubiela, vam visitar l'HGV, la Clínica de Vic i l'Hospital de Sant Jaume.

El motiu de les visites era conèixer més a fons l'estat actual de la sanitat a Osona. De fet, la situació es pot dir que és de desgavell. Som, hem estat i suposadament serem zona pilot en tots els nous sistemes sanitaris que posa a prova la Generalitat. Vam ser els primers a tenir un hospital concertat, i la primera ABS de gestió privada.

L'usuari potser no sempre nota la diferència que hi ha entre la gestió de la sanitat pública, concertada i privada, però els professionals que hi treballen sí que la noten. I això tant en l'aspecte econòmic, com de jornada laboral, de condicions de treball, de formació, etc.

VOLEM UN ACORD MARC

Des de fa 15 anys que CCOO i altres sindicats intentem establir un acord marc amb la Generalitat, per arribar a anul·lar aquestes diferències laborals. Malgrat que darrerament s'estan fent passos en aquest sentit, no hi ha encara cap document que prevegi exactament com es durà a terme tot el procés. Les direccions dels centres sanitaris es mostren sensibles al tema; però, a l'hora de la veritat, la bona voluntat no es concreta en res: uns diuen que amb les condicions pactades no dóna per a més, d'altres que es fa el que es pot. Com sempre, els professionals continuen essent els més perjudicats.

Respecte als drets humans

Ester Torras

En els darrers mesos molts immigrants han intentat creuar les tanques que separen el Marroc de Ceuta i Melilla amb l'objectiu d'entrar a l'Europa somiada. Aquests fets han provocat nombro-

sos ferits i morts que posen en evidència la vulneració dels drets humans. Des de CCOO d'Osona, no ens volem quedar al marge davant de fets tan dramàtics; per això el 17 d'octubre vam participar en una concentració a Barcelona per exigir al govern una solució que respecti els drets humans.

Mor el company Pedro Lara Pérez

Un gran company que ens ha deixat, i que sempre va participar en les lluites sindicals. Va ser delegat en la seva empresa i membre de l'Executiva de CCOO. Sempre et tindrem en el nostre record.

Paco Estrella, fill predilecte de Manlleu

L'Ajuntament de Manlleu ha nomenat el nostre company Francisco Estrella Romero, secretari dels pensionistes i jubilats de CCOO d'Osona, fill predilecte de la vila. Des del sindicat agraïm aquesta iniciativa ja que és una persona que ha donat part de la seva vida en benefici dels altres de forma solidària, tant en el vessant sindical com ciutadà.

Transport públic útil

Jornada per la mobilitat sostenible

Ramon Cuni

La 1a escola d'estiu, que la Unió Comarcal d'Osona va organitzar el passat mes de juliol, va estar dedicada a estudiar la mobilitat laboral de la comarca. Dins l'Acord Marc de Mobilitat de Catalunya es preveia l'acció de fer arribar el transport públic a 22 polígons industrials del país, 2 d'aquests de Vic. La solució que s'ha donat a la comarca no ha estat eficaç, ja que únicament s'han fet petites modificacions d'una línia d'autobusos ja existent.

Un cop analitzada la realitat d'Osona s'arriba a la conclusió que cal invertir més recursos en transport públic i fomentar altres formes de transport més sostenibles, tals com l'ús de la bicicleta, el cotxe compartit, etc. La mobilitat no pot suposar un factor de discriminació, tothom ha de tenir dret a accedir a un lloc de treball millor, però, com sempre, els principals perjudicats són les dones, els joves i els immigrants, els quals ja de per si els resulta més difícil la inserció laboral. Així doncs, demanem que s'apliqui la llei de Mobilitat de Catalunya 9/2003 de 13 de juny, per tal que hi hagi transport públic entre tots els municipis de la comarca i la capital amb una freqüència de com a mínim 15 minuts i màxim de 30 minuts. Una altra mesura que resultaria interessant d'aplicar seria la de les tarifes integrades, amb un model similar a l'àrea metropolitana de Barcelona.

El conveni del lleure, un primer pas

Toni Mas

Avui en dia la qualitat en l'educació ens preocupa cada cop més, fins al punt que empreses especialitzades ofereixen el servei d'educació i lleure, i en teoria creuen en el que fan. Fins aquí tot és més o menys correcte. El problema ve quan els monitors i monitores som considerats educadors de baixa categoria, i aquí ens sentim menyspreats, ja que el que fem és molt important, educar. El pitjor, però, és que ens ho han fet "davant dels nostres morros" i tenim un conveni que és important, però no ho és tot.

Fa un quant temps, uns monitors vam intentar crear una associació, ja que estàvem en contra de com es feien moltes coses, però per motius de temps i de manca de suport no va tirar endavant. El fet és que vam contactar amb gent que es movia en aquest món i ens van proposar de fer una xerrada sobre el conveni del lleure i, a partir d'aquí, amb el suport de CCOO, i juntament amb altres monitors/ores que estaven afectats, vam iniciar un grup amb la intenció de dignificar les persones, concretament els monitors/ores, amb vista a poder fer força en la pròxima negociació del conveni i per deixar en evidència la gent que ens menysprea.

L'ensenyament públic, a l'abast de tothom?

Els ciutadans i ciutadanes d'Osona amb fills discapacitats, que han hagut de rebre una educació especial, no han pogut escollir l'ensenyament públic, perquè només hi ha l'opció privada-concertada de la Fundació Sant Tomàs. Això sempre ha suposat una despesa i una injustícia per a aquestes famílies, que a més d'haver de fer front a la discapacitat dels seus fills, han hagut de pagar unes quotes que a l'escola pública no els caldria.

En els últims anys, ja hem aconseguit alguna cosa: fruit d'un acord amb la Generalitat, els nens aniran al local de l'antiga escola pública de Sant Miquel. Les instal·lacions seran molt millors que les actuals, que amenacen ruina. Ara bé, tot i que l'edifici serà de titularitat pública, l'ensenyament seguirà essent privat. Des de CCOO, demanem que tots els pares puguin escollir l'ensenyament públic. Si no, aquestes famílies seguiran estant discriminades.

Miquel Sánchez

FULLS SINDICALS NÚM. 15, desembre de 2005
 DIRECTOR: Miquel Sánchez
 COORDINACIÓ: Secret. de Comunicació CONC
 CONSELL DE REDACCIÓ:
 Lluís Montoliu, Sunsi Font, Irene Rifà, Ester Torras i Jordi Anento
 SECRETÀRIA DE REDACCIÓ: Sunsi Font
 CORRECCIÓ: Servei Local de Català de Vic
 FOTOGRAFIA: J. J. Ruiz i M. Sánchez
 REDACCIÓ: Pl. Lluís Companys, 3, 08500 VIC
 Tel. i fax 938861023, 938891411
 Correu electrònic: osona1@conc.es
 Dipòsit legal: B-42831-96

La negociació col·lectiva en el comerç i l'hostaleria

Joan Carles Gandullo

La negociació col·lectiva és una eina indispensable per a la millora de les condicions laborals. Els convenis que s'han negociat, aquest any 2005, afecten moltes empreses i molts treballadors i treballadores. Per exemple, en els supermercats, els anys 2005-2008: recuperem el 100 % en les baixes per malaltia; l'augment salarial per al primer any serà del 3 %, i els anys següents, d'un 12 0% de l'IPC previst, amb clàusula de revisió de l'IPC real; ocupació fixa fins al 80 %; introducció del contracte de relleu. En el comerç del metall, la creació dels grups professionals és, sens dubte, el fet més positiu, ja que el nou sistema millora el poder adquisitiu i estableix clarament els criteris per determinar el grup a què pertany cada lloc de treball.

MILLORES LABORALS A BON PREU

En l'àmbit de la comarca, cal destacar que la secció sindical de CCOO de Bon Preu ha negociat un acord marc que regula i millora aspectes com la jornada laboral, les categories, les llicències, els dies festius, els inventaris, etc.

CCOO compromesa a millorar els convenis

Miguel Sánchez

Estem negociant el conveni col·lectiu de l'empresa **Mancomunitat Voluntària La Plana**, que afecta uns 75 treballadors i que serà aquest el seu primer conveni. En les passades eleccions sindicals es va adquirir el compromís amb els treballadors de lluitar per aconseguir negociar un conveni. Avui ja és una realitat, i estem en ple procés de negociació per tal de millorar substancialment la situació dels treballadors. Tots estem il·lusionats, i és aquesta una de les tasques més satisfactòries per als delegats de l'empresa, com també per als treballadors i el sindicat.

Comencem a negociar, també, el conveni de **Cespa Recollida de Residus d'Osona**, en el qual, per primera vegada, CCOO hi és present, i amb la majoria de delegats. Esperem millorar el conveni actual, negociat fins al moment en solitari per SICO-UGT. Els principals punts són incrementar, d'acord amb el conveni marc estatal, els plusos de toxicitat, antiguitat i nocturnitat, així ho hem tractat amb els treballadors en assemblea. Pretenem, a més, que hi hagi transparència en totes les negociacions, per acabar amb el passat fosc.

CCOO negocia per primera vegada el conveni de Cespa Recollida de Residus

Metall

Modernitzar-se per conservar els llocs de treball

Carles Brotons

Una vegada més, utilitzem aquest marc de trobada impresa per reflexionar sobre el que ens envolta, i aquest cop ho faré parlant de la situació del sector del metall. És una situació peculiar en molts aspectes, i que cal tenir present per entendre i centrar les nostres actuacions per tal d'afavorir i millorar el món del treball a les nostres empreses.

La majoria d'empreses, arrelades a la comarca de fa molt, amb empresaris emprenedors i resistent a la forta pressió de les grans multinacionals, que procuren mantenir la seva independència i modernitzar les seves empreses, són les que afavoreixen la creació i conservació dels llocs de treball i també dels fluxos econòmics. Amb tot, confereixen un cert grau conservador en les relacions sociolaborals.

La nostra actuació sindical esdevé imprescindible, sobretot davant les posicions paternalistes que fan difícil una negociació col·lectiva moderna i avançada. Té mèrit, doncs, la tasca dels nostres quadres sindicals que contribueixen a mantenir el sector, com una de les principals activitats econòmiques del país.

Cal, doncs, continuar apostant per a la modernització i el consens en cada negociació, per mantenir el teixit productiu i per millorar les condicions laborals.

Antonio Pérez García

"La meva vida sindical va començar a Puigneró"

Aquest escrit que ve a continuació està fet de retalls d'una entrevista a Antonio Pérez, un company molt compromès dins del sindicat i del món laboral. Hem defugit el format d'entrevista, esperant que la fluïdesa espontània dels seus mots ens ajudi a apropar-nos millor al personatge.

conseqüència d'una d'aquestes vagues, van forçar els membres del comitè a plegar, i només en vam quedar dos. A mi em van forçar a acceptar un permís retribuït per tal de no trepitjar l'empresa, perquè deien que jo era un perill polític a llarg termini. Anys més tard hi va haver els expedients, i el tancament de Puigneró.

Dins del sindicat, vaig ser secretari general de la Unió Local de

" Vaig néixer l'any 47. La postguerra va ser molt lamentable per a tots. El meu pare va morir molt jove. Nosaltres encara érem petits, i a la mare li va costar molt pujar-nos. Jo i dues germanes meves vàrem haver d'estar en un internat, perquè la mare no es veia amb cor de poder-nos alimentar a tots cinc. El mateix dia que vaig complir els quinze anys vaig sortir de l'internat i vaig entrar en un taller metal·lúrgic, i llavors vaig anar a treba-

llar a la construcció. Ja a Catalunya, vaig treballar també a la construcció; després a la foneria i, més tard, al tèxtil. La meva vida sindical va començar a Puigneró, a Roda. Vaig sortir, dins el sindicat vertical, com a jurat d'empresa. Després va venir la mort de Franco, la transició i els sindicats lliures. Vaig entrar a CCOO cap al maig del 76. A partir de llavors, es van fer les eleccions sindicals. Vam guanyar CCOO. Hi va haver moltes vagues; a

Roda de Ter. Quan es va tancar el local de Roda, vaig anar a Manlleu i després a Torelló. A part de l'acció sindical, també pintàvem els locals i els escombràvem. És una bretxa que amb els altres companys anàvem obrint per tal de fer que el sindicat de CCOO a la comarca pogués ser el que avui és. He estat també secretari general del Tèxtil-Pell d'Osona. Ara treballo al metall i, quan plego, continuo col·laborant amb el sindicat."

Ampliem la majoria en les eleccions sindicals

Jordi Anento

Per saber fins a quin punt CCOO és un referent, només cal fer un cop d'ull al suport que ens donen en les eleccions sindicals. Un cop més, CCOO és la primera força sindical a Osona; a més, s'ha ampliat la diferència. A moltes empreses hem estat els més votats, però cal fer un esment especial a Càrniques Solà, en la qual s'escollien nou delegats, i CCOO no hi teníem representació. Més del 80 % dels treballadors varen votar la llista de CCOO i, per tant aconseguirem set dels nou llocs per cobrir. En resum, un cop més, els treballadors ens donen suport, felicitats!

CÒMPUT DINÀMIC D'ELECCIONS SINDICALS A 30/09/2005

	TREBALLADORS	CCOO	UGT	ALTRES
ACTIVITATS DIVERSES	615	27	12	0
ALIMENTACIÓ-CAMP	3.396	110	59	2
ADMIN. PÚBLICA	1.305	30	46	4
COMFIA	482	8	5	5
CONSTRUCCIÓ I FUSTA	1.759	55	48	2
ENSENYAMENT	1.312	28	4	45
FECOHT	1.925	46	37	11
METALL-MINERIA	5.016	97	141	28
FITEQA	3.126	96	85	20
SANITAT	2.217	25	22	18
COMUNICACIÓ-TRANSPORT	515	23	13	
Total:	21.668	545	472	135